

at det ikke er heldigt, at det ene Tings Medlemmer omtale det andet Ting paa en saadan Maade.

Jeg finder mig foranlediget til endnu en Gang at henstille til ærede Talere, om ikke at vende sig bort fra Formandspladsen, naar de have Ordet, og tillige vil jeg gøre den Henstilling til efterfølgende Talere at holde sig noget nærmere til den foreliggende Sag.

Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Berntsen: Da jeg ikke, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) endnu har begyndt paa Ouverturen til den næste Valghandling, kan jeg indskrænke mig til en kort Bemærkning. Jeg vil da sige til det ærede Medlem, at det er ganske rigtigt, at det lykkedes ham med flere at bringe os i Mindretal ved Valgene i 1895. Men hvis det virkelig havde været Alvor med hans og hans Venners Indignation overfor Valgkredsloven af 24. December 1894, forekommer det mig ikke, det er nok, at de kom herind med Flertal. Saa skulde de have benyttet deres Flertal til at forandre Valgkredsloven af 1894, dersom den virkelig var et saadant Brud paa Grundloven, som det ærede Medlem mente (*Borgbjerg*: Vi have Gang paa Gang protesteret). Ja, det ærede Medlem vil tale ogsaa, naar jeg taler.

Det ærede Medlem har spurgt mig, om jeg i mine Bestræbelser har søgt at skabe Selvstyre i Husmandskreditforeningen. Dertil vil jeg svare: Ja, det er netop i Kraft af mine Bestræbelser, at Husmandskreditforeningen for Østifterne har fuldt Selvstyre, og de Forsøg, der fra Socialdemokraternes Side have været gjorte, have snarere været rettede paa at formindske det Selvstyre, som en Gang er blevet indført.

Det ærede Medlem udtalte, at dersom man indskrænkede sig til de 120 Valgkredse, som jeg har stillet i Udsigt, saa vilde København og Frederiksberg faa de 6 ny Kredse, og der vilde ikke blive nogen til Aarhus og Odense. Det forekommer mig, at det ærede Medlem slaar sig selv paa Munden, naar han beskylder mig for

at nære egoistiske Landbointeresser, og dog selv siger, at jeg vil have en Valgordning, hvorved København og Frederiksberg faa 6 ny Valgkredse. Det forekommer mig, at det er saa uegennyttigt, som det vel kan være.

Med Hensyn til det ærede Medlems Opfattelse af Parlamentarismen kan det ærede Medlem ikke komme bort fra, at det, som har været hans Standpunkt i det Spørgsmaal, har været at forlange, at hvis Landstinget rejste Modstand mod denne Sag, skulde Ministeriet gøre Sagen til et Kabinetsspørgsmaal. En saadan Parlamentarisme har jeg aldrig givet min Tilslutning. Det forekommer mig, at man kun kan fordre, at et Ministerium gør en Sag til et Kabinetsspørgsmaal, naar det staar med en Sag, som det ikke kan faa dette Tings Flertal med til. Det er Vejen til at fremme Parlamentarismen, men den Parlamentarisme, det ærede Medlem har gjort sig til Talsmand for, er saa ren og skær en Landstingsparlamentarisme som vel muligt, og den staar fuldstændig i Modstrid med den Adresse til Hans Majestæt Kongen, som blev vedtagen her i Tinget den 18. Marts 1885 — jeg henviser navnlig til det sidste Punktum Sp. 1535—36 — og til den Betænkning, som blev afgiven i Samlingen 1884—85.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Det ærede Medlem vedbliver at misforstaa mig. Hvis Landstinget bliver ved at modsætte sig et Grundlovsforslag, som Regeringen har opnaaet Enighed med dette Ting om, et godt og forsvarligt Forslag, og Landstinget modsætter sig dette, har jeg ikke forlangt, at Regeringen skal gaa af. Den skal da opløse Landstinget, de kongevalgte iberegne, og derved skaffe Flertal i Landstinget. (Afbrudelse fra *Martin Madsen*). Det er ikke at bryde Grundloven, men at opfylde den, i hvert Tilfælde efter de tre Ministres Mening, som mene, det er stemmende med Grundloven. Derimod har jeg sagt, at Regeringen paa Forhaand skulde udtale sig alvorligt for denne Sag og gøre den til et Eksistensspørgsmaal for Regeringen